

[Jytte Hilden]

jeg tillade mig at stille et par spørgsmål til statsministeren, som jeg vil håbe jeg kan få nogle svar på enten i denne runde eller ved en senere lejlighed.

Det er ikke, fordi Socialdemokratiet er grundlæggende uenig med regeringen i, at en målrettet indsats for forskning og udvikling er helt afgørende sammen med basale uddannelser for en vækst for ikke alene os, men også næste generation. Men jeg synes på mange punkter, at statsministeren kommer meget nemt om ved sine meget kvalitative betragtninger. Derfor vil jeg tage fat i det punkt, hvor statsministeren siger, at målrettede tværgående programmer inden for kommercielt lovende vækstområder såsom informationsteknologi, bioteknologi og materialeteknologi vil man gerne satse på.

Vi er i gang med et informationsteknologisk program for øjeblikket. Det kom igennem administrativt; der blev ikke taget politisk stilling til det, og det kører så. Spørgsmålet er, hvor meget vi får ud af det, men det spørgsmål skal jeg ikke stille ved denne lejlighed.

Men det bioteknologiske program har passeret Folketinget og er stadig væk til diskussion i Folketingets forskningsudvalg, og dér volder det noget besvær at blive færdig, bl.a. fordi regeringen alene synes, at bioteknologien skal vedrøre grundforskningen, nemlig det område, som vedrører undervisningsministerens område. Der kunne have været brug for en række programmer i andre ministerier også.

Men mit spørgsmål på dette område til statsministeren er: hvordan med det materialeteknologiske program? Får vi det at se i Folketinget? Hvornår får vi det at se? Hvilken årrække? Hvad er eventuelt rammen for det?

Der er ingen som helst tvivl for mig om, at lige præcis materialeteknologien vil vise sig at være et af de mest lovende teknologiske områder og oven i købet et område, hvor vi på DTH har et laboratorium, som er meget langt fremme, hvad angår kvalitet, og hvad angår resultater, og som vækker opsigt og ikke alene er verdensberømt i Danmark, men faktisk er danmarksberømt over hele verden.

Mit spørgsmål til statsministeren er derfor: hvordan vil dette program blive, og vil dette program få den samme virkning? Det er en

af pointerne, som er lidt sørgelig, i forbindelse med hvad der tidligere er sket, at midlerne til forskning, til basal grundforskning på de basale grundforskningsinstitutioner, nemlig bl.a. universiteterne, bliver skåret ned. Det vil være en sørgelig virkning.

Det andet spørgsmål, jeg har til statsministeren, gælder det, han sagde undervejs i sin tale om, at den danske forskningsindsats er nogenlunde den samme som andre OECD-landes. Det er i skarp modsætning til alle de tal, som jeg kender, alle de tal, som undervisningsministeren, industriministerens og andre har forsynet os med i årenes løb. De viser nemlig, at USA, Japan og Vesttyskland har ca. dobbelt så høje forskningsudgifter, som Danmark har, og bag Danmark, i nogle af de vesteuropæiske lande, ligger såmænd Italien og et så veludviklet land som Grækenland, så derfor dette »nogenlunde den samme som andre OECD-lande«. Ligger der nye tal, som kun statsministeren kender, eller er det sådan, at vi andre også kan få at vide, hvad dette »nogenlunde lige så meget« betyder?

Den sidste og tredje ting, jeg vil spørge statsministeren om, gælder dette, at man kunne få det indtryk ved at lytte til statsministerens tale, at det offentliges vækst i forskningsudgifterne er større end det privates vækst. En rapport, som for nylig kom fra Forskningssekretariatet, viser faktisk det stik modsatte, nemlig at industrien i perioden 1983-85 har forøget sin forsknings- og udviklingsindsats mellem 12 og 13 pct. Det er en gevaldig stigning, en gevaldig satsning. Den er godt nok meget ensidig, for den foregår kun på de store virksomheder. Det er NOVO, det er Carlsberg, det er B&O, som forstår dette, så vi har – og det er vi enige med statsministeren i – nogle problemer med de mindre virksomheder, som vi i højere grad skal lære at løfte i flok.

Jeg vil godt have statsministeren til enten at be- eller afkræfte spørgsmålet om, hvordan det er med virksomhedernes forskning i forhold til det offentliges forskning. Efter vores mening er det helt nødvendigt med en, jeg vil gerne bruge ordet drastisk, stigning i det offentliges forskningsindsats, både hvad angår grundforskning, hvad angår sektorforskning, og hvad angår mere målrettet forskning.

Statsministeren (Poul Schlüter):